

Dårlig kjemi i klimadebatten

Tor Eldevik, nestleder G.C. Rieber klimainstitutt ved Nansensenteret og forskningsgruppelider ved Bjerknessenteret for klimaforskning

Kjemiprofessor Einar Sletten gjør i to debattinnlegg i Bergens Tidende (17. og 30. september) rede for sin vurdering av dagens klimaendringer, -forskning og -debatt. Den er ikke imponerende, og det er illustrerende at det er kampen mot vindmøller som har fått Sletten til å ikle seg sin akademiske rustning. Under overskriftene ”klimahysteri” og ”klimaangst” levner han både flertallet av klimaforskere og massemedia liten ære.

Jeg skal gi Sletten rett i at manns minne er en dårlig målestokk både for forskning og formidling. Noen og enhver skulle ofte ønske seg mer edruelighet i beskrivelsene og diskusjonene av et klima i stadig endring. Men Sletten stopper ikke der. Han avfeier med den største letthet dagens vitenskapelige forståelse av tema. Et eksempel er drivhuseffekten og menneskeskapt global oppvarming. Denne koplingen skal være basert på uredelig omgang med teori og observasjoner. Sammenlikningen er ”viskelærmetoden”, en fremgangsmåte Slettens studenter tidvis bruker for å fjerne uønskete data fra en måleserie. Et annet ord for dette er forskningsjuks. Dette er det alvorligste en som forsker kan beskyldes for. Jeg håper og tror at det er en karakteristikk Sletten ikke ville akseptert fra undertegnede om jeg skulle finne det for godt å synse om hans forskningsfelt.

Apropos studentarbeid – en annen vanlig forseelse er manglende henvisning til relevante kilder. En mer komplett og velskrevet variant av Slettens første innlegg i BT finner en ved å google med søkeordene ”global warming”, ”ice age” og ”media”. Da kommer artikkelen "Fire and Ice" fra BusinessandMedia.org - *Advancing the culture of free enterprise in America* - ut på topp.

Sletten plasserer forøvrig seg selv i selskap med Galileo Galilei. Jeg vet ikke hvor gjensidig en slik omfavelse ville vært. Galilei la seg ikke ut med inkvisisjonen for moro skyld. Ei heller satt en misfornøyd og misforstått Einstein ensom og frøs på et patentkontor i Sveits fordi han fant noen enkeltheter ved Newtons mekanikk urimelige. Deres rolle var den konstruktive. De bidro med nye, grunnleggende og helhetlige teorier som alternativ til den rådende vitenskaplige basis. Her kommer Sletten sørgelig til kort. Hans sjelefrende er kverulanten i Postens reklamefilmer hvis eneste respons til saklig informasjon er det evige mantraet ”njaa, skeptisk!”

Debattinnlegg i Bergens Tidende 4/10/2007